

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Initium Sapientiae & Finis: Timor Domini, & Amor Dei: Seu
de fuga peccati, deque dilectione summi boni**

Comitin, César Jean-Baptiste

Coloniae, 1709

Pars Prima, pro animâ pœnitente.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50773)

lius, informius, stultius, ingratius, odiosius-
que tibi & tui. Appende Deum cum omni-
bus donis, quæ recensui; mundum cum
omnibus dolis, quos omisi: te ab illo factum
& refectum, quot & quantis modis, quàm
miris, quàm veris, audisti: te ab hoc perdi-
tum & quoties? appende bona & mala ab
utroque, præterita, præsentia, venientia: vi-
tam, mortem, iudicium, coronam, gehen-
nam, æternitatem utramque cæli & inferni,
appende te cum Deo Deum; cum mundo
dæmone peiorem; te cum illo vitam habere
bonam & beatam, hîc & illîc, quæ in sin-
gula momenta crescat æterno gloriæ pon-
dere. mortem, quâ nihil sit optandum magis.
Iudicium, in quo non iudicandus, sed totâ
spectante corona hominum atque Angelo-
rum, hominum atque Angelorum iudex es
futurus. Coronam, non apii vel lauri, sed
immarcescibilem; te cum mundo pugnantia
habere omnia. *Quorum, inquit Bernardus,
nativitas mala, vita peior, mors pessima.*

§. I. PERORATIO.

Pars prima, pro animâ pœnitente.

Quæ cum appenderis omnia, rogabo
rur-

rursum cum Augustino : *anne meliùs tibi videatur mendicare cum mundo , quàm regnare cum Christo ? pudet, inquit, ita proponi. Dicam aliter & fortiùs. An non meliùs tibi mendicare cum Christo , quàm regnare cum mundo? Et si bonum est mendicare cum Christo ; nonne meliùs est manducare cum Christo ? si tam suave est, ô Domine, flere pro te; quale erit gaudium de te? [Gilbert, & August.]* vel, ut Ambrosius; *Si opprobrium tuum gloria est; quid erit gloria tua?*

Quæ cum ita sint, quid esse causæ putem, cur tantum boni, tantum spei, tantum fidei non ametur à subditis, à famulis, à filiis Dei in tantum, ut, quemadmodum ante nos insinuavit Chrysostronus, haud aliud invenias certiusque discrimen inter fidelem & infidelem, quàm ex præposterâ ratione blasphemandi. Sonat enim per compita domosque Christianorum, nomen ubique Dei; sed quo scandalo? quid dico scandalo. Laus quæritur ubi pœna metuenda; sic, ut virtuti vitium, vitioque virtus novo more vertatur. O rem infandam! Et hæc est retributio nostra pro tot ac tantis in illo, ex illo, & ab illo donis? Me miserum! [1. Machab. 2.] *Ut quid natus sum videre contritionem populi mei? Ecce san-*
ctus

*Et nostra, & pulchritudo nostra, & claritas
nostra desolata est, & coinquinaverunt eam
non gentes, sed filii dei. Nam ceteros ignaros
Dei sui que pessum ire non miror; sed te, ô
fili, post tot à Deo commoda, quæ non ne-
scis; post tot à te, & à mundo incommoda,
quæ scis, & quæ nescis; adhuc inter ganeas
diu noctuque versari? proh scelus! & unde
furoris tantum in te sacrilegiique tantum?
ubi es? unde? quò? appende, appende, appen-
de, inquam, ô dilecte viscerum meorum,
quondam corona mea, nunc dolor, nunc
pudor. Quid enim? uritur Apostolus, si quis
scandalizatur; & ego te videns, non (ût aj-
bat Paulinus) ex apro agnum, ex leone vi-
tulum; sed è contrario ex agno lupum, ex
ove suem, non urar de te, quem in Christo
olim genui, quem in mundo modò perdi-
di? Heu, heu, heu! fili mi, quàm vellem esse
apud te modò, & mutare vocem meam! quo-
niam confundor in te! (Galat. 4.) Imperiti-
am enim magistri redarguit iniquitas disci-
puli. Ergò, per viscera misericordie Dei nos-
tri, in quibus nos visitavit oriens ex alto, oro;
atque iterumque obtestor, resipisce tandem.
Da hoc mihi, antequam moriar: da tibi, ne
rursum moriâre; aut si mortuus es adhuc,*

ut

ut revivifcas; da denique nec mihi, nec tibi; fed Deo, fed Domino, fed Patri tuo. Hic, hic quidquid eft filii patrisque fimul in unum recollige, & prodigi perfonam, lacrymas, affectum iterum refer odio tui, amore Chrifti. *Sanguinem dedit, sanguinem debes;* (*Ambrosius.*) & fi sanguinem, quantò magis lacrymas?

Pars fecunda, pro animâ iustâ & innocente.

Neque fic tamen existimes, quòd id ego tantùm à pœnitente requiram. Nam etfi innocentiffimus audires; haud propterea deberes minùs: cùm multò majus beneficium fit à lapsu fervari immunem, quàm ab eodem, ubi cecideris, exfolvi reum. res mira! plus debet, qui debiti minus contraxit; innocens fateor, at beneficii reus gratiæque majoris. Ille debet quod debet, iste debet quicquid non debet, debito ex indebito plañè infinito. Itaque duo debitores erant, quorum utrique fit grande donativum, alteri denariorum quinquaginta, alteri quingentorum. Quæritur, uter amori plus debeat amoris? respondebis cum Simone. Arbitror
cui